

Հ Ա Յ Ր Ս

Կը յիշեմ հայրս, իր քառասունի չուքին տակ
 Երբ կը հասէր իմ մանկութիւնս կայտառ,
 Երբ իր բարի ու անկաշառ շունչին տակ
 Մեր Սուրբ Գրքէն կը քակէի թեյ թեյ տառ:

Ու կը յիշեմ խոնարհ սրտէն կաթկրթող
 Երգերն իր պարզ՝ կշռոյթին տակ հերիւնի,
 Իր մրճիկին ձայնն ու հեւքն իր քրտնացող,
 Որ միշտ լեցուն բլլար մեր գունն հայրենի:

Ու կը յիշեմ նաեւ մարմինն իր նշխար,
 Որ կը փրկէր սալի մը մէջ սեւասոյգ,
 Եւ զոր բերինք հետու գիւղէ մը օտար
 Ու յանձնեցինք յաւերժանինջ իմ մամուռ:

Ու կը խորհիմ: Երսո՛ւն տարի վերջ, այսօր,
 Ո՛ղջ է իմ հայրս եւ ծածուկ յի՛ս կը բնակի
 Եւ օրերուն ալիքներուն մէջ պղտոր
 Կը շրջընջէ մշտակապոյտ գերդ ոգի:

Ան կը թրթռա՛յ աչքերուն մէջ, լեզուիս ծայրն,
 Ու սաքիս տակ իմ բստուե՛րս է ծաղկաւտ,
 Յաղթանակի տանող իմ յո՛յսըս պայծառ,
 Ու յաւիտեա՛ն ես կը քալեմ անոր հետ:

ԶԱՐԵՀ ՊԼՊՈՒԼ

ՊՈՒԼԿԱՐ ԲԱՐԵԻ

Իրիկուան լուրթ ու մշկենի մասներէն՝
 Օծուած հեղ մ'ալ Դանուրով քաղցր ու հաճոյ,
 Դուրս կը թրոխ ահա արեւն հըրեզէն
 Պուլկար բարեւ՝ հանգիպակաց Ռումանիոյ:

Բաւ մը սղջոյն՝ Պուլկար հողին կուրծքէն չէկ՝
 Իր երկնապեղ Պալքաններէն բուռ մ'սղջոյն.
 Բա'ս մը բոցէ, որ իր երզն է սուրբ ու սէզ.
 Խուրձ մը ծաղիկ, ընծայ՝ մօտիկ Դերրացւոյն:

Խաղաղութեան ու սիրոյ միրզ, որ ամէն
 Իրկուն կ'իյնայ նոնակարմիր՝ դէպ ի վար,
 Եւ զոր անտես ձեռքեր հեռո՛ւն կ'արձակեն:

Իր տեսիլքին գունտ մը խրմո՛րն հրաշափառ.
 Եղբայրական ու սրտազին կոչ մը, ո՛հ,
 Զոր Պուլկարիան կը նետէ քոյր Ռումանիոյ:

ԻՄ ՏՂՈՒՔՍ

Մէկ գաւկի տեղ, զոր չընծայեց ինձ Աստուած,
 Երկու հարիւր քառասո՛ւն գաւակ ունիմ ես,
 Եւ այս ծրփուն ծաղիկներուն մէջ բացուած՝
 Հարստոս է կեանքս իբր անսահման մէկ պարտէզ:

Այս պրճրատուն աստղերը զիս կը քամե՛ն,
 Բայց իմ երկինքս անոնցմո՛վ միշտ կ'ըլլայ վառ,
 Ու կը մոռնամ ես իմ խոնջէնքս ամէն,
 Երբ կը չնչեմ անոնց գեղգե՛ղը պայծառ:

Շուրջրս պատող փաղանդին մէջ սիրական,
 Այս հոծ տարմին՝ որ կը ճախրէ գէպ ի բո՛ց,
 Կը զգամ լրտել արբտին իմ հին մանկութեան:

Ու կը գրկեմ սիրով նայուածքն իմ արդոց,
 Եւ այս անոյշ գափնիին տակ, ի վերջոյ,
 Պիտի թրէր մահս անդամ ա՛յնքան հաճոյ:

ԶԱՐԵՀ ՊԼՊՈՒԼ